



Magne Engeseth las ein tekst skreven av Arne Nydal, om pakkefestane til idrettslaget før i tida.



Jarl Ringstad Krohn imponerte med sin gitarimprovisasjon.

Klart ej kan!

Påskeaftan gjekk den tradisjonelle NIL-festen av stabelen, og også i år fylte den opp grendasalen i Norddal med fastbuande og påsketuristar.

John Kristian Hjelle
john.kristian@storfjordnytt.no

Ein grendasal med for høvet dempa belysning, vart etterkvart fylt opp av festkledde menneske som sessa seg rundt duka bord. Det summa av forventning medan klokka gjekk mot annonsert programstart – og sjølv sagt ein sunnmørsk halvtid over.

Pakkefestar og tilbakeblick
Deltakarane vart ønska velkomne til årets fest med namnet "Klart ej kan" av Steinar Lunden Storås, og Magne Engeseth opna kvelden med eit tilbakeblick til gulltida for den årlege pakkefesten, forløparen til dagens NIL-fest.

Teksten Engeseth las frå var ført i pennen av Arne Nydal, og mange minne frå 50-60 år sidan var henta fram. Den gong hadde ein tilhald i det ikkje lenger eksisterande ungdomshuset i bygda.

Pakkefestane gjekk føre seg på nyttårsaftan, og var likt avvikla frå år til år. Jentene/kvinnene gjekk saman to-tre stykk, og laga korger med festmat, for det meste sjølvlaga og heimeavla. Korgene vart pynta og gjort ukjennbare, slik at ingen skulle vite kven som hadde laga dei.

Dei fristande salsobjekta vart så auksjonerte ut på festen til karane, frå nykonfirmerte og oppover i alder, som også allierte seg to-tre saman og ved tilslag på ei korg vart bordkavalærar til dei som hadde sett dei i stand. Som ein kan skjöne var det spennande kven ein hamna ved bord med, og det vart referert til enkelte overhøyre kommentarar frå den gong då, som "Ysja, e de du då", og "Nei, no fekk ej den kavaleren ej sakna".

Populære pakkefestar

I følgje Nydal og Engeseth tok alle det sporty og med godt humør, og pakkefestane var så populære at ein av og til måtte ta både galleri og scene i bruk til spiseplass. Det brukte også å vere program med sketsjar og song. NIL-orkesteret stod for musikk til dansen, med grammofon som reserve i pausane, og dansen gjekk ut i dei små timer. Nokre dagar ut på nyåret var det

så tid for opprydding og skalkefest.

Pakkefesten var i mange år hovudinntektskjelda til idrettslaget. Magne Engeseth fortalte også ei historie om korleis det var å vere sjuk med kregdå når det var lagsmeisterskap andre påskedag, og ikkje få vere med til fjells og delta saman med dei andre.

Meir og mindre geskjeftige kvinner

Etter denne mimrestunda – det var ganske mange i forsamlinga som rekte opp handa på spørsmål frå Magne Engeseth om dei nokon gong hadde vore med på pakkefest – var det tid for sosa-kjøt, før sjølve programmet fra scena tok til.

Sceneunderhaldninga var i stor grad bygd opp rundt ei gruppe lokale kvinner, som ein fekk møte i ulike samanhengar.

Glajordet og Grueli

Det starta med klubkveld, der ein vart presentert for dei ulike kvinnene og nærare kjent med deira særtrekk. Dei to ein fekk sjå mest til vidare utover kvelden var Klara Glajordet (spelt av Ragnhild Solli Grønningssæter), ei evig optimistisk dame som tek på seg alle slags oppgåver og ansvar utan å egentleg ha tid til

det ("klart ej kan"), og alltid presise Ågot Grueli (spelt av Kari Elisabet Løvoll Dalhus) som nok er av den meir skeptiske og pessimistiske typen. I eit eige innslag spelte Ågot Grueli gitar og song sin eigen "Gufset frå nord", som ikkje handla om orkanen.

Spa og sokneråd

Klara Glajordet sit sjølvagt i valkomiteen for idrettslaget, men etter fleire fåfengde forsök på å verve nye inn i styre og stell finn ho like godt ut at ho nok skal greie å få det til å gå om ho tek verva på seg sjølv. Midt opp i det heile ser ho fram til ei frihelg med spa der ho verkeleg skal få slå seg laus og slappe av. Det går ikkje betre enn at ho blandar saman tid og stad for spahelga med soknerådsmøtet, og dei lettare sjokkerte og forfjamsa soknerådsmedlemene vert vitne til hennar endelikt då ho vert konfrontert av prosten og vert klar over mistaket sitt.

Vettlaus velting på trehjuls-sykkel

Inn i mellom innsлага frå livet til damane i bygda spelte Jarl Ringstad Krohn på gitar, og framførte også ein song. Det bør han halde fram med!

Vi fekk også ei spekulativ



Klara Glajordet prøvde inn i mellom alt anna å verve folk til styre og stell i idrettslaget, utan å lykkast.

framsyning av "Jackass på lavt nivå", der radbrekkande øvingar utan sikkerheitsnett vart utført på scena. Det var alt frå vettlaus velting på trehjulssykkel til snurring på kontorstol med etter-

følgjande svimling og ramling. Råtassane bak dette var Steinar Lunden Storås, Kristian Eliassen og Torkjell Rønneberg. Lækjaren Ådne Hanset måtte trø til etter kvart stunt.

Film, song og sjølvsagt dans ut i dei små timar

Det vart synt fram ein film laga av John Kåre Storås der han køyrer på ski ned mot lagshytta på Rellingsetra, og Ådne Hanset,

Steinar Lunden Storås og Torkjell Rønneberg ("Ådne and the scumbags") song "In the ghetto", ei framføring dei vann publikumsprisen for under UKM.

Kvelden vart avslutta med

dans – tradisjonen tru til "ut i dei små timar".



Ei sørkjønne forsamling deltok på likvaka til den alltid positive og optimistiske Klara Glajordet. Fra venstre Marit Rønneberg, Ida Hollum Relling, Steinar Lunden Storås, Martin Nystad, Norunn Beate Kaldhussæter og Kari Elisabet Løvoll Dalhus.